

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 191

гр. Ловеч , 30.03.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ в закрито заседание на тридесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА
Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20214300500117 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.418,ал.4 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „ТИ БИ АЙ БАНК“ЕАД с ЕИК ***,със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Димитър Хаджикоцев“№52-54, представлявана от изпълнителните директори Георги С. и Александър Д.чрез юрисконсулт М. Н.,срещу Разпореждане № 260654 от 15.12.2020г.,пост.по ч.гр.д.№932/2020г. по описа на РС-Троян. Счита,че е неправилно и незаконосъобразно.

Излага,че посочените в извлечението от счетоводните книги суми се дължат единствено на основание облигационните правоотношения възникнали по силата на договора за потребителски кредит. В случая кредитополучателят е поискал да сключи и застраховки и се е присъединил към застрахователните програми. Средствата се превеждат от кредитора към сметка на застрахователя,за което потребителят е дал изрично нареждане и съгласие, подписвайки договора(чл.7.2.2). Сключването на застраховка не е задължително условие към договора за кредит,а е по преценка на кредитополучателя.

По отношение на таксата „оценка на риска“ моли да се приеме,че тя не е свързана с управлението на кредита. В чл.7.1 от договора ясно е посочено,че е дължима еднократно и предварително, преди сключването на договора. Фактът,че за удобство на кредитополучателя тя е разсрочена в погасителните вноски,не променя момента на изискуемостта ѝ. Разсрочването ѝ не означава,че потребителят плаща всеки месец такса за администриране на кредита,а че задължение,което възникнало в началото, е разсрочено във времето.Твърди,че таксата не е свързана с усвояването на кредита, не е обусловена от това дали потребителят ще усвои кредита, тя покрива разходите на банката, извършени към момента на сключване на кредита и

непосредствено след него. Таксата има за цел да компенсира банката за разхода, направен във връзка с договора за потребителския кредит. Твърди, че е включена в общите разходи, формиращи ГПР, които в случая не превишават законоустановения максимален размер от 5 пъти законната лихва. Тази такса се дължи за извършената от банката оценка на кредитоспособността на клиента, за изчисление на сумата, която следва да задели като провизии за покриване на потенциалната загуба от предоставения необезпечен кредит. Оценката на риска се извършва преди сключване на договора, а оценката на кредитоспособността се извършва за всички подали искане за кредит и се извършва едва след одобрението на потребителя. Обосновава проверката на банката с изискването на чл. 8, § 1 от Директива 2008/48, съобр. 28. Заклучава, че преди да вземе решение дали да отпусне искания кредит кредиторът винаги извършва преценка за рисковете от отпускането му на конкретния потребител.

Сочи, че кредитополучателят е заплатил 8 вноски по договора, а 11 са останали неизплатени. На 25.09.2020г. е настъпил крайният падеж по договора.

Моли да се отмени обжалваното разпореждане и заявлението се уважи изцяло, като се разпреди издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 12.01.2021г., а жалбата е подадена на 19.01.2021г.-т.е. спазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч. гр. д. № 932/2020г. по описа на РС-Троян писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира за установено следното:

На 02.11.2020г. пред РС-Троян е подадено заявление, по което е образувано ч. гр. д. № 932/2020г. по описа на съда. Заявителят „Ти Би Ай Банк“ ЕАД е предявило вземане срещу И. П. Н. с ЕГН *****, от гр. Априлци, ул. „Вълко Йонков“ № 16, за следните вземания- главница от 1940.67 лв., договорна лихва от 241.87 лв., за периода от 25.11.2019г. до 25.09.2020г., обезщетение за забава от 323.54 лв. за периода от 25.11.2019г. до 15.10.2020г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането. Вземането произтича от сключен договор за потребителски кредит № 7000914615 от 25.01.2019г. и Извлечение от счетоводните книги на банката. Пояснено е, че обезщетението за забава за периода от 25.11.2019г. до 15.10.2020г. е съобразено с разпоредбата на чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. За периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г. не е начислявана законна лихва. Договорът не е сключен при действието на Общи условия. Претендира и направените разноски-държавна такса 50.12 лв. и юрисконсултско възнаграждение от 150 лв., съгл. чл. 26 от НЗПП.

Към заявлението са приложени- Извлечение от счетоводните книги на банката, Договор за потребителски кредит № 7000914615 от 25.01.2019г., Рамков договор за платежни услуги на физически лица, декларация, Застрахователна програма “Защита Живот, Безработица/хоспитализация” и Застрахователна полица № 8100 INLB2011 от 25.01.2019г., с потвърждение за приемане и съгласие, Заявление-декларация за установяване на договорни

отношения, доказателства за пълномощията на представителя на заявителя и документ за внесена държавна такса.

С Разпореждане № 260387/05.11.2020г. РС-Троян е оставил заявлението без движение с указания за уточняване как е формиран размерът на главницата, има ли погасяване и в какъв размер. За договорната и мораторна лихви е указано да се пояснят размерите и периодите, за които се претендират. Съдът е пояснил, че от изложеното в извлечението от счетоводните книги на банката не може да се установи механизмът на формиране на тези вземания и да се направи извод дали е подлежащо на изпълнение вземане.

В срок от „Ти Би Ай Банк“ ЕАД е представено становище, че заявлението отговоря на законовите изисквания и е редовно, поради което са налице законовите предпоставки за уважаването му.

С обжалваното Разпореждане № 260654/15.12.2020г., пост. по ч. гр. д. № 932/2020г. РС-Троян е отхвърлил заявлението изцяло, като е приел, че не са отстранени нередовностите и не отговоря на изискванията на чл. 410 от ГПК, разгледал го е и по същество, приемайки, че противоречи на закона.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съобразява, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл. 410, ал. 2 от ГПК изрично препраща към тази на чл. 127, ал. 1 и ал. 3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи - основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, формиране, изискуемост.

Съставът намира, че в заявлението не са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенциите в съответствие с горните законови разпоредби и разясненията, дадени в т. 26 от ТРеш. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Въпреки дадените конкретни указания в какъв вид следва да се представи претенцията, заявителят е отказал да я уточни, с твърдение, че съответства на критерия редовност. Така претенцията за главница остава неясна. От представените документи се установява, че в нея са включени и суми, предвидени за плащане на разсрочените вноски за застраховки и разсрочени суми за плащане на такса „оценка на риска“. Касае се за отделни вземания по договора за кредит, дължими са на самостоятелно основание, поради което следва да се посочат отделно. Това се налага и с оглед обстоятелството, че кредитополучателят е извършвал плащания, за които следва да се провери правилно ли са отнасяни, съобразно предвидената поредност и какво реално е погасено. Уточнението, че са погасени 8 вноски, а 11 не са, без да се уточни погасеният размер, не е достатъчно.

На следващо място неясни остават и претенциите за лихви - в заявлението не е посочено в какъв размер е уговорена възнаградителната, как се формира, не е пояснено защо се претендира за периода - от 25.11.2019г. - 25.09.2020г. Макар последната дата да е разпознаваема като крайния срок на договора, то за другата не е ясно основанието да се търси. Със същия аргумент неясна е и

претенцията за лихва за забава-не е уточнено кога е първото просрочие и на какво вземане, защо се търси до дата 15.10.2020г.

По изложените съображения съставът напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд,че в този вид заявлението не изпълва изискванията за редовност.

Тези уточнения са необходими и с оглед служебната проверка на съда съгласно чл.411,ал.2,т.2 от ГПК - за противоречие на закона и добрите нрави,а в т.3 и дали искането не се основава/е налице обоснована вероятност за това, на неравноправни клаузи,когато договорът е сключен с потребител.

При анализа на кредитното правоотношение става ясно,че приложимите норми са тези на Закона за защита на потребителите,с оглед характеристиката на длъжника на „потребител”, нормите на Закон за потребителския кредит-при установените елементи на заемното правоотношение, съответно на ЗЗД,като общи и субсидярно приложими норми. Защитата на потребителя е изградена на принципа за създаване на равноправни условия за получаване на потребителски кредит и насърчаване на отговорно поведение от страна на кредиторите при предоставяне на такива (чл.2 от ЗПК). Водещо е разбирането да не се допусне прекомерно обременяване на потребителя, така че да дължи неоправдано висока цена за ползваната финансова услуга.

Въззивният състав споделя приетото от РС-Троян по отношение претенцията за такса „оценка на риска“. Въпреки усилията на заявителя и в частната жалба да представи таксата като независима от сключването на договора проверка, като различна от тази по изследване на кредитоспособността на клиента, ясно прозира, че се касае за прикрита такса за управление на кредита. Проверката,за която се събира таксата цели да установи дали да се отпусне, в какъв размер, с или без обезпечение кредит и тази дейност категорично е свързана с усвояването на кредита. По правилото на чл.10а,ал.1 от ЗПК всички такси следва да са изрично посочени и включени в общите разходи(по см.на §1,т.1 от ЗПК),което изискване не е изпълнено. Въвеждането на такава такса противоречи и на правилото на ал.2,съгласно което не може да се събират такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Съгласно чл.21,ал.1 от ЗПК всяка клауза в договора за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на закона, е нищожна и не поражда права и задължения за страните.

На следващо място се установява,че в претенцията за главница е включена и разсрочената вноската за застраховки. Видно е,че кредитополучателят е сключил отделен застрахователен договор,по който банката е трето правоимащо лице и като такова правата ѝ са единствено да търси изплащане на уговорената застраховка от застрахователя, в случай на настъпване на застрахователното събитие. Кредитор на застрахователните вноски е ЗК“Уника“АД, не банката. Обстоятелството,че е предвидено вноските за застраховка да се разсрочат и обслужват заедно с тези по кредита, не я легитимира като титуляр на това вземане към кредитополучателя.

При изложените съображения съставът намира,че правилно РС-Троян е отхвърлил изцяло заявлението на „Ти Би Ай Банк“ЕАД,срещу И. П. Н. с ЕГН *****, от гр.Априлци,ул.“Вълко Йонков“№16, за следните вземания- главница от 1940.67лв., договорна лихва от 241.87лв.,за периода от 25.11.2019г. до 25.09.2020г., обезщетение за забава от 323.54лв. за периода от 25.11.2019г. до 15.10.2020г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане

на вземането. Обжалваното Разпореждане №260654/15.12.2020г., пост. по ч. гр. д. №932/2020г., като правилно и законосъобразно, следва да се потвърди изцяло.

По изложените съображения ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане №260654/15.12.2020г., постановено по ч. гр. д. №932/2020г. на РС-Троян, с което е отхвърлено подаденото от „Ти Би Ай Банк“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Димитър Хаджикоцев“ №52-54, представлявана от изпълнителните директори Георги С. и Александър Д. чрез юрисконсулт М. Н., заявление по чл. 417 от ГПК срещу И. П. Н. с ЕГН *****, от гр. Априлци, ул. „Вълко Йонков“ №16, за следните вземания- главница от 1940.67 лв., договорна лихва от 241.87 лв., за периода от 25.11.2019г. до 25.09.2020г., обезщетение за забава от 323.54 лв. за периода от 25.11.2019г. до 15.10.2020г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането, което вземане произтича от сключен Договор за потребителски кредит №7000914615 от 25.01.2019г., като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____